

Nr 84.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående förbättrade pensionsförmåner för förre lokomotivföraren J. F. Mattsson; given Stockholms slott den 29 januari 1937.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro,
enligt Dess nådiga beslut:

GUSTAF ADOLF.

N. Quensel.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:ts Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 29 januari 1937.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, MÖLLER, LEVINSON, ENGBERG, SKÖLD, NILSSON, QUENSEL, FORSLUND.

Efter gemensam beredning med chefen för kommunikationsdepartementet anför t. f. chefen för finansdepartementet, statsrådet Quensel:

I överensstämmelse med det mellan svenska staten genom järnvägsstyrelsen, å ena, samt Mellersta Södermanlands järnvägsaktiebolag, å andra sidan, ingångna kontraktet angående förvärvande för svenska statens räkning av Mellersta Södermanlands järnväg m. m. överflyttades från och med den 1 juli 1932 i statens järnvägars tjänst, bland andra, vid nämnda enskilda järn-

väg anställde lokomotivmästaren Johan Ferdinand Mattsson, vilken hos statens järnvägar erhöll ordinarie befattning såsom lokomotivförare.

Enligt föreskrift i § 8 mom. 3 i kontraktet åligger det statens järnvägar att till Mattsson, vilken icke är delägare i pensionskassa, efter hans avgång ur tjänst utbetala den pension, som enligt vid den enskilda järnvägen tillämpade grunder skulle till honom hava utgått.

Mattsson, vilken är född den 22 juli 1868 och antagits i ordinarie tjänst vid den enskilda järnvägen den 1 juni 1907, har efter uppnådd ålder av 65 år avgått ur statens järnvägars tjänst med utgången av juli månad 1933, därvid järnvägsstyrelsen med stöd av nyss berörda kontraktsbestämmelse förklarar Mattsson berättigad att av trafikmedel uppbära en årlig pension till belopp av 1,216 kronor, å vilken pension dyrtidstillägg ej utgår.

Hos Kungl. Maj:t har Mattsson anhållit, att han måtte, räknat från och med dagen näst efter den, då han avgått ur statens järnvägars tjänst, få — i stället för den honom av järnvägsstyrelsen på grund av förenämnda kontraktsbestämmelse tillerkända pensionen — åtnjuta pension av trafikmedel med belopp, svarande mot den statspension enligt de vid tiden för hans avgång gällande pensionsbestämmelserna för ordinarie befattningshavare vid kommunikationsverken, som skolat tillkomma honom, därest han varit pensionsberättigad enligt dessa bestämmelser. Till stöd för sin framställning har Mattsson åberopat, att beträffande honom enahanda förhållanden förelåge, som föranlett 1934 och 1935 års riksdagar (riksd.skr. nr 281/1934 och 108/1935) att åt vissa från anställning vid Hässleholm—Markaryds och Markaryd—Veinge järnvägar till statens järnvägars tjänst överflyttade befattningshavare bevilja pensionsförbättring enligt nyss angiven grund såsom kompenstation för inkomstminskning, varav de drabbats därigenom att de på grund av övergången i statens järnvägars tjänst nödgats avgå tidigare än vad som varit fallet, om de kvarstått i den enskilda järnvägens tjänst.

Vid Mattssons ansökning finnas fogade *dels* ett av förutvarande trafikchefen vid Mellersta Södermanlands järnväg den 23 oktober 1936 avgivet intyg, vari anföres, att det enskilda järnvägsbolaget avsett att bibehålla Mattsson, som tjänstgjort såsom förman å maskinavdelningen, i tjänst utöver den annars gängse pensionsåldern, så länge hans hälsa och krafter det medgivit, samt att Mattsson, som fortfarande åtnjöt god hälsa och arbetsförmåga, sannolikt alltjämt och tills vidare skulle hava fått kvarstå i tjänst, om järnvägen bibehållits i bolagets ägo, *dels ock* ett av järnvägläkaren B. Egerström likaledes den 23 oktober 1936 utfärdat intyg, utvisande, att Mattsson vid en samma dag företagen läkarundersökning befunnits vara vid sådant hälsotillstånd, att han sannolikt fortfarande kunnat sköta sin förut innehavda tjänst vid den enskilda järnvägen.

Järnvägsstyrelsen har i avgivet utlåtande framhållit, att Mattsson, som — om Mellersta Södermanlands järnväg icke kommit att övertagas av statsverket — kunnat räkna med att få kvarstå i sin befattning vid järnvägen, så

länge hans hälsa och krafter det medgivit, på grund av övergången i statens järnvägars tjänst blivit skyldig avgå vid 65 års ålder och därigenom fått vidkännas en avsevärd inkomstminskning samt att beträffande Mattsson samma förhållanden förelåge som i fråga om förenämnda anställningshavare vid Hässleholm—Markaryds och Markaryd—Veinge järnvägar. Enligt styrelsens mening borde Mattsson därför i likhet med vad som medgivits nyss omnämnda anställningshavare komma i åtnjutande av förhöjd pension enligt i ansökningen angiven beräkningsgrund.

I anslutning härtill har järnvägsstyrelsen hemställt, att Mattsson måtte från och med dagen näst efter den, då han avgått ur tjänst, få åtnjuta en årlig pension av 1,428 kronor för år, motsvarande det för lokomotivförartjänst enligt 1920 års pensionslag för kommunikationsverken gällande statspensionsunderlaget, 1,624 kronor, reducerat med hänsyn till den för pension beräkneliga tjänstetiden för Mattsson, 26 år 2 månader.

Då enahanda omständigheter, som åberopades till stöd för de av 1934 och 1935 års riksdagar lämnade medgivandena angående förbättrade pensionsförmåner för vissa förutvarande anställningshavare vid Hässleholm—Markaryds och Markaryd—Veinge järnvägar, äro för handen i nu förevarande fall, finner jag mig böra tillstyrka, att förhöjd pension beredes Mattsson i enlighet med järnvägsstyrelsens förslag.

Enligt vad jag inhämtat finnes förutom Mattsson icke någon förutvarande anställningshavare vid Mellersta Södermanlands järnväg, för vilken medgivande, som här avses, kan ifrågakomma.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att förre lokomotivföraren vid statens järnvägar Johan Ferdinand Mattsson må, räknat från och med dagen näst efter den, då han avgått ur tjänst, under återstående livstiden åtnjuta pension, att utgå av trafikmedel, till belopp av 1,428 kronor för år.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:
Ragnar Sundén.